Ao. 1858. Dingsdag

No. 128. 26 October.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 22 October 1858.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 5, is ter voorziening in de dienst, tengevolge van het, aan het lid van het Geregtshof, Mr. G. de Meinertzhagen verleend buitenlandsch verlof, als lid van het Geregtshof gequalificeerd, de Heer Mr. B. E. Colaço Belmonte.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,

De Hoofd Commies,

J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 22 October 1858.

(12427) Alzoo Petronella Faans van het Gouvernement de vergunning heeft verzocht om voortaan den naam te mogen dragen van:

MARIA PETRONELLA MAC INTYRE;

Zoo werden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *zes* weken, na de dagteekening dezes, daarvan aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,

De Hoofd-Commies,

J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 15 October 1858.

Ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken, zijn *Brieven van Manumissie* verleend geworden, als:

1o. Aan den slaaf *Joseph*, geboren in 1826, zoon van *Coba*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. Zweever.

2o. Aan de slavin *Cornelia*, geboren in 1840, dochter van *Amerika*, toebehoord hebbende aan plant. *Rozenburg*, divisie *boven Commewijne*.

3o. Aan den slaaf *Eduard*, geboren in 1819, zoon van A. M. Staphorst, toebehoord hebbende aan R. C. Olivieira.

4o. Aan de slavin *Elisabeth*, geboren in 1823, dochter van *Johanna 2e.*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. N. Eckhardt de Mesquita.

5o. Aan de slavin *Saraatje I*, geboren in 1807, wier moedersnaam onbekend is en hare kinderen: *Adriaan*, geboren in 1840 en *Carolina*, geboren in 1843, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan F. A. Eckhardt de Mesquita.

6o. Aan de slaven *Clarentje*, geboren in 1798, *Ferdina*, geboren in 1830, wier moedersnamen onbekend zijn, en *Esther*, geboren in 1847 en *Hendrik*, geboren in 1850, kinderen van *Ferdina*, toebehoord hebbende aan de boedels M. S. S. Machielse wed. J. A. Eliazer en A. S. S. Machielse.

7o. Aan de slavin *Iris*, geboren in 1795, dochter van *Constantie*, toebehoord hebbende aan H. J. Serres, H. L. de Villeneuve nom. ux. en de wed. H. G. Beverleij geb. Steglich.

8o. Aan het slavenkind *Petronella*, geboren in 1851, dochter van *Frederica I*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan E. J. Sind.

9o. Aan het slavenkind *Wilhelmina*, geboren in 1858, dochter van *Constance*, toebehoord hebbende aan P. de Montel,

10o. Aan het slavinkind *Andro*, geboren in 1853, zoon van *Santje*, toebehoord hebbende aan plantage *Saltzhalen*, divisie *boven Commewijne*.

11o. Aan het slavenkind *Johan*, geboren in 1847, zoon van *Saraatje*, toebehoord hebbende aan J. C. Sanches.

12o. Aan het slavenkind *Jacques Louis Theodorus*, geboren in 1858, zoon van *Frederica*, toebehoord hebbende aan J. Robles nom. ux. en S. Simons.

en 13o. Aan het slavenkind *Henrietta*, geboren in 1855, dochter van *Jetta*, toebehoord hebbende aan plant. *Petersburg*, divisie *boven Suriname en Thorarica*.

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren van:

1o. *Thomas Joseph Eever.*
2o. *Cornelia Ennij.*
3o. *Eduard Johannes Baptist Olyfiera.*
4o. *Paulina Elisabeth de Mee.*
5o. *Jacquelina Saraatje Gravestra.*
Hendrik Adriaan Gravestra.
Wilhelmina Carolina Gravestra.
6o. *Antoinette Clarentje Magielse.*
Christiane Ferdina Magielse.
Paulina Esther Magielse.
François Hendrik Magielse.
7o. *Antoinetta Iris Neuport.*
8o. *Petronella Charlotte Kook.*
9o. *Wilhelmina Letnom.*
10o. *Androuw Wijg.*
11o. *Johan Alfarez.*
12o. *Jacques Louis Theodorus Simoons.*
en 13o. *Henriette Francina Andes.*

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris;

De Hoofd-Commies,

J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie. Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

22 Oct. Van den slaaf *William*, geboren in 1821, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan de Wed. P. Simmons.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,

De Hoofd-Commies,

J. E. WESENHAGEN.

Tweede Afkondiging.

Wordt bij inschrijving te koop aangeboden van de Plant. *Rustenburg*:

27 vaten SUIKER,

ingevolge voorwaarden van verkoop, welke voor gegadigden ter inzage liggen ter Administratie van Financien.

De bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements-Secretarie zal geligt worden op ZATURDAG den 30n. dezer, des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, den 25 October 1858.

De Administrateur van Financien:

A. DE MAN.

Transport.

(12175) Den 25sten October 1858. A. C. Roman aan W. J. van Niehoff, van het Huis en Erf aan de *Wichersstraat*, 1e. Buitenwijk No. 62 *a* en *b*, O. W. La. A No. 35.

Paramaribo, den 25 October 1858.

De Griffier bij het Geregtshof,

Bij afwezigheid van denzelven,

W. C. GRUNBERG.

Commies.

Edictale Citatie.

[12165] De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie Suriname, dagvaardt bij deze, alle bekende en onbekende Crediteuren:

Van E. C. Arnzen Weduwe J. H. J. Geisler, wegens het provenue van het op den 2den Julij 1858 bij Executie verkochte Erf en de daaropstaande Gebouwen alhier aan de *Domine straat* La. C No. 54 *a* en *b*, aangekomen hebbende E.

C. W. Arnzen Weduwe J. H. J. Geisler voornoemd.

Om te compareren of gemagtigden te zenden ter præ et concurrentie Rolle van het Geregtshof voornoemd, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 12den November 1858, des voormiddags om *acht* uur, ten einde aldaar te zien dienen van *Eerste Verstek*. — Voorts hunne sustenuen van præ et concurrentie op te geven en wijders met den Impetrant voort te procederen als naar regten.

Opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, is deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo, den 25 October 1858.*

SIMON ABENDANON Sz.

Edictale Citatie.

(12632) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie Suriname, dagvaardt bij deze alle bekende en onbekende Crediteuren:

Van Ferrand Whaley en Jan Hudig te *Rotterdam*, wegens het provenue van de op den 11den Junij 1858 bij Executie verkochte Plantaadje *Somerzorg* cum annexis en *Driesveld* cum annexis, beide gelegen aan de Tapoeripa kreek en den verlaten Grond *Blokkenbosch* cum annexis, gelegen aan de Hoer Helena kreek, allen aangekomen hebbende Ferrand Whaley en Jan Hudig te *Rotterdam* voornoemd.

Om te compareren of gemagtigden te zenden ter præ et concurrentie Rolle van het Geregtshof voornoemd, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 12den November 1858, des voormiddags om *acht* uren, ten einde aldaar te zien dienen van *Eerste Verstek*; — Voorts hunne sustenuen van præ et concurrentie op te geven en wijders met den Impetrant voort te procederen als naar regten

Opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen is deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo, den 25 October 1858.*

SIMON ABENDANON Sz.

(12561) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie Suriname, zal op Vrijdag den 29n. October 1858, des voormiddags om *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Den Grond *Overbrug*, cum annexis.

Het Huis en Erf, L. C. No. 1, aankomende F. J. S. Stuger.

De *helft* in het Huis en Erf, La. E. No. 316, aankomende A. J. Driebergen.

Het Huis en Erf La. E No. 359, aankomende A. A. Cansselius.

Paramaribo, den 25 October 1858.

SIMON ABENDANON Sz.

(12560) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie Suriname, zal op Vrijdag den 29 October 1858 des voormiddags om *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De slavin *Cato* met hare kinderen *Christiaan, Nicolaas, Dientje* en *Georgtina*, bekend staande ten kantore der Registratie van slaven ten name van den boedel A bm. de Leon.

Paramaribo, den 25 October 1858.

SIMON ABENDANON Sz.

MARINE.

De Vendumeester J. C. GOMPERTS, als daartoe gemagtigd zijnde door den Kapitein Luitenant ter Zee, Stations Kommandant te *Suriname*, zal op VRIJDAG den 29n. OCTOBER a. s., ten zijnen huize publiek aan den meestbiedenden voor afbraak verkoopen:

's Rijks Kanonneerboot,

liggende aan de *Waterzijde over de Oranje straat*, met de daar aan boord zijnde MAST, ZALING, *twee* ZWAARDEN, *twee* IJZEREN MIKKEN, *twee* TRAPPEN en KOMBUIS met KASTEN; benevens in kavelingen van No. 1 tot No. 33: eenig TOUWWERK, BLOKKEN, IJZERWERK, NACHTHUIS met KOPEREN KAP, STUURRAD, eenige VLAGGEN en LEDERGOED, en wat verder zal worden aangeboden. Zijnde alles *een* dag voor den verkoop, ten zijnen huize ter bezigtiging en de Kanonneerboot op de opgegevene plaats.

De Kooper van de KANONNEERBOOT zal gehouden wezen, dat dezelve *eene maand* na den verkoop gesloopt zij.

Paramaribo, den 23 October 1858.

Berigten van verschillenden aard.

Het dagblad van Konstantinopel van den 1sten September behelst het volgende verhaal nopens de ontdekking aldaar van eene groote hoeveelheid valsch papieren geld:

Op de Engelsche stoomboot *Aya Sophia*, van de maatschappij D. Papa, dienstdoende tusschen Liverpool en Konstantinopel, en Syra aandoende, bevond zich o. a. eene dame, die in laatstgenoemde haven, plaats op de boot had genomen. Deze nog jeugdige en elegante vrouw was met smaak gekleed, onderscheidde zich door goede manieren en kon, naar haar uiterlijk te oordeelen, doorgaan voor eene vrouw uit de groote wereld. Te Konstantinopel aangekomen zijnde, kwelde haar zoodanig de zorg voor hare talrijke bagage, dat zij een der komiezen van de stoombootmaatschappij uitnoodigde om haar naar het kantoor der douane te vergezellen en door zijne tusschenkomst het doorzoeken harer koffers te voorkomen. Niettegenstaande haar verzet en duizenderlei lieftalligheden, slaagde zij er echter niet in om van het verpligte onderzoek der tolbeambten verschoond te blijven. Zij zeide liever 100 piasters te willen geven; dan hare in drie koffers gepakte frissche kleederen besmet te zien door de grove handen der douaniers. De directeur der douane, Abdullah Hiffet-Bey; stelde haar op de beleefdste wijze gerust nopens het gevaar dat hare kleedjes liepen, beloofde dat niets zou worden omvergehaald, maar drong er tevens op aan, dat de beambten althans een blik in de koffers zouden werpen. De dame moest eindelijk toegeven. De koffers geopend zijnde, zag men daarin oppervlakkig niets dan eenige japonnen; maar toen de directeur een dier kleederen met de noodige omzigtigheid had doen opeligten, was hij niet weinig verwonderd reeds den bodem der koffer voor zich te zien, hetgeen ten eenenmale onverklaarbaar was, wanneer men de hoogte der koffers in aanmerking nam. Eenmaal wantrouwen opgevat zijnde, werden zij naauwkeuriger onderzocht en men ontdekte toen, dat zij van dubbele bodems voorzien waren, waarin men niet minder dan voor 1,200,000 piasters valsche muntbilletten (caimé) van 20 piasters vond, in pakjes van 1000 stuks, netjes gerangschikt. De dame zelve werd daarop gevisiteerd, en men vond nogmaals voor 20,000 piasters valsche caimés, die in haren mantel en rokken waren vastgehecht. Onmiddelijk daarna werd zij naar het ministerie van politie overgebragt. Men merkte op dat zij gedurende het vervoer vele blijken van ontroering gaf en beurtelings door schaamte en spijt scheen aangedaan te zijn, zij verborg haar gelaat achter een sluijer; maar greep dien sluijer telkens in zenuwachtige opgewondenheid tusschen de tanden en scheurde hem daardoor bijna geheel in stukken. Door den minister in persoon in verhoor genomen, aarzelde zij niet haren naam S... C..., dien van eene der aanzienlijkste familiën des lands, bekend te maken; het bleek, dat zij gehuwd is en in Moldavie het daglicht zag. Na dit eerste verhoor, werd zij naar de gevangenis voor vrouwen overgebragt. Reeds den volgenden dag werd zij door den groot-vizier in verhoor genomen, hetgeen tot bewijs kan strekken van het gewigt der zaak en van den spoed, waarmede het proces wordt voorbereid. Voor den oogenblik gelooft men, dat deze vrouw de medepligtige is eener bende behendige en gevaarlijke boosdoeners, die te Syra schijnen te nestelen. Met zekerheid is daaromtrent echter nog niets te zeggen.

Aan den heer Disraeli wordt het denkbeeld toegeschreven, om de inkomsten-belasting te vervangen door eene belasting op het reizen langs de spoorwegen. Hij zou ten dien einde elk spoorwegkaartje met een penny belasten. Dat de schatkist hierdoor eene aanzienlijke som zou innen, is zeker, maar het is hoogst twijfelachtig, of het plan, gesteld dat het door den kanselier ontworpen is, in het Parlement zou doorgaan, vermits de belanghebbenden bij de spoorwegen in het Parlement zeer talrijk zijn.

Er bestaat te Berlijn eene secte, welke den naam van het *Nieuwe Jeruzalem* draagt. De aanhangers noemen zich ook »Nieuw Salemiten" of »Johannesbroeders." Zij houden de openbare godsdienst voor overbodig en erkennen geen kerkelijk gezag. Een der leden heeft onlangs aanvraag gedaan om te mogen trouwen en de kinderen in de leerstellingen der secte op te voeden. De minister van eeredienst heeft beslist, dat zij niet kan erkend worden, en te kennen gegeven, dat hare aanhangers en bevorderaars zich aan wettelijke straffen blootstellen.

Een Fransch zee-officier, Thabaud Fontenel genaamd, heeft aan die regering 100.000 fr. gelegateerd tot ondersteuning der visschers-familien, wier vaders op zee het leven verloren. Thabaud Fontenel werd in Brest door een visscher van eenen anders wissen dood gered. Zijn redder kwam eenige maanden later bij een storm om het leven. Fontenel nam de verpleging der weduwe

en der kinderen van den ongelukkige op zich en bleef hun weldoener. Thans heeft de edele man de familien der visschers, die het slagtoffer van hun bedrijf worden, in zijn testament bedacht.

In de kathedraalkerk van den heiligen Patrick te Dublin wordt den bezoeker, te midden van vaandels en zegeteekenen vertoond een kanonskogel, aan een keten hangende. Het is de kogel, waarmede de Fransche generaal St. Ruth de opperbevelhebber der voor Jacobus II strijdende Iersche armee, in den slag van Agarim, 12 Julij 1691, werd gedood. De zonderlinge wijze dezer vereeuwiging laat zich verklaren uit de groote vreugde, welke deze gebeurtenis verwekte. Die kogel toch doodde niet alleen den generaal, maar hij vernietigde ook de partij, welke den onwaardigen Stuart zoo trouw diende, en bereidde den ondergang van den weerstand tegen den zegevierenden Willem van Oranje. St. Ruth was even dapper en ridderlijk als krijgskundig, maar hij had geringe gedachte van zijnen Ierschen bijstand, hield dien ver van zijne plannen, en nam de hem omringende zwarigheden niet genoeg in aanmerking. Hij alleen kon den beslissenden veldslag winnen, en voor de zaak van Stuart een nieuw verschiet van hoop geopend hebben. Met zijnen dood was alles verloren. Schrik overmeesterde zijn leger geheel en al, en van de 25,000 man die hij aanvoerde, sneuvelde een derde op de plaats. Alles was gedaan. Niemand wilde meer na hem het opperbevel overnemen. Aan de reizigers in het graafschap Galway wordt het stadje Aghrim en diens doodenveld als een der zoo talrijke graven der Iersche verwachtingen en der Iersche nationale zaak getoond. — De veelbeteekenende kogel nu heeft onlangs een tegensymbool bekomen, dat ook niet zonder beteekenis kan geacht worden. Overal op onze wegen beginnen wij »onzen magtigen" geallieerde te ontmoeten. »Bezield met den wensch om aan de Katholieken van Aghrim zijne bijzondere welwillendheid te betuigen," heeft de Fransche Keizer eene keur van het rijkste priestergewaad aan de geestelijkheid aldaar geschonken, om ten behoorlijken tijde in de kerk van Aghrim, dat is bij de viering van de godsdienst, tot aandenken voor de zielerust van St. Ruth, gedragen te worden.

Uit St. Petersburg wordt aan een der dagbladen het volgende geschreven:

»Voor Rusland zijn de onlangs gesloten tractaten ongetwijfeld van het hoogste gewigt. Door het verdrag tot regeling der grenzen is de sedert den vrede van Nertschinsk (1689) aanhangig gebleven kwestie betreffende de grensscheiding beslist geworden. Bij het sluiten van genoemden vrede kwamen de beide partijen overeen om uithoofde van de onbekendheid der landstreek aan den Amur, de naauwkeurige bepaling der grenzen van den 147sten graad tot aan den mond van den Amur, en dus over eene uitgestrektheid van 1600 wersten, tot later uit te stellen. China betwistte die landstreek wel niet regtstreeks aan Rusland hetwelk haar langzamerhand in bezit nam; maar het weigerde steeds gehoor te geven aan den aandrang der Russische diplomatie, welke de grenzen bij verdrag geregeld wenschte te zien. Onder den invloed van de binnenl. onlusten en den oorlog met de Westersche mogendheden heeft echter het hof van Peking zich inschikkelijker betoond, en zoo is dan een grens-verdrag tot stand gekomen, hetwelk voor Oost-Siberie de gewigtigste gevolgen zal hebben. De rijke en vruchtbare streken aan den Amur zullen met der tijd eene voorraadschuur van het noord-oostelijk Siberie en van Russisch Amerika, alsmede van China en Japan worden. Die landstreek vereenigt in zich alle eigenschappen vereischt voor de ontwikkeling van landbouw, veeteelt en handel. Overeenkomstig het nieuwe verdrag, hetwelk de generaal Muravieuw den 28sten Mei met den Chineschen gevolmagtigde te Ssachelean Ulla Choton (Russisch Ajghun) gesloten heeft, zal voortaan de Amur, van het punt af alwaar de Schelka zich met den Argun vereenigt, tot daar waar de Ussuri in den Amur valt, de grensscheiding tusschen de beide rijken uitmaken; beneden den mond van den Ussuri zijn beide oevers van den Amur aan Rusland afgestaan; de vrije scheepvaart is aan de Russen op de rivieren Ssungari en Ussuri en aan de Chinezen op den beneden Amur voorbehouden. Het doel waarnaar de Russische politiek streefde is dus bereikt; het zal er thans alleen op aankomen om door kolonisatie van het land en door uitbreiding der vaart op den Amur partij van de nieuwe bezittingen te trekken. Tot dat einde heeft de generaal Muraview terstond na de onderteekening van het tractaat, eene reis langs den Amur ondernomen om het land in oogenschouw te nemen en te onderzoeken in hoe ver de gunstige berigten welke men vroeger daaromtrent ontvangen heeft juist zijn. Hij zal van die reis eerst in de maand September terug keeren.

Volgens officieele opgaven zijn in Rusland in 1857 uitgegeven 1425 oorspronkelijke werken en 201 vertalingen. Het aantal der bij den aanvang van genoemd jaar bestaande dagbladen en tijdschriften, te zamen ten bedrage van 101, waaronder een in de Lettische en twee in de Esthonische taal, is sedert dat tijdstip met 11 vermeerderd, terwijl ten behoeve van nog 24 andere de aangevraagde vergunning is verleend. In het geheel zijn gedurende het jaar ingevoerd 1,613,862 boekdeelen, waarvan alleen in Polen 121,124. In laatstgenoemd gedeelte van het Russische gebied waren 564 boekwerken en geschriften ter censuur aangeboden. Het verslag, waaruit deze opgaven zijn overgenomen, sluit met de opmerking, 'dat de meerdere bedrijvigheid, die zich in Rusland over het algemeen op het litterarisch terrein openbaart, zich in 1857 meer uitsluitend heeft bepaald tot dat der journalistiek.

In eene zitting der Belgische Kamer heeft het volgend incident plaats gehad. De stemming geschiedde door oproeping der namen. Toen nu de naam van den heer Vanderdonckt genoemd werd, antwoordde deze vrij duidelijk: ja. De griffier had hem echter niet goed verstaan en verzocht hem zijn votum te herhalen. Ditmaal echter zeide de heer Vanderdonckt: neen! (Beweging op alle banken.) »Hij heeft ja gezegd!" »Hij heeft neen gezegd!" riepen de gedeputeerden, elk naar de eene of andere stemming naar hunne gading was. Even geduldig als een lam wachtte de heer Vanderdonckt den storm, die boven hem woedde, af. Toen de opschudding bedaard was, rigtte de president, de heer Verhaegken, de vraag tot hem: »Hoe hebt gij dan toch eigenlijk gestemd? »Mijnheer de voorzitter," luidde het met engelachtig geduld gegeven antwoord, »ik heb eerst ja en toen neen gezegd.". Men kan zich voorstellen welk een gelach hierop volgde. »Maar hoe wilt gij den nu stemmen, voor of tegen?" — »Mijnheer de voorzitter, was het antwoord: »ik onthoud mij van de stemming!" De zaal daverde van het gelach.

De *Neue Preuss. Zeit.* bevat uit Petersburg het volgende berigt: »In vertrouwen wordt verteld, dat de keizer slechts wacht op het verslag zijner broeders over de inspektie van het kaukasische leger, om een definitief besluit met betrekking tot den voortduur van den strijd in den Kaukasus te nemen. Als men de geheele som van het tot heden vergoten bloed en der uitgegeven millioenen vergelijkt met hetgeen eigenlijk tot heden gewonnen is, dan staat dit in volstrekt geene verhouding tot hetgeen zelfs in het gunstigste geval over het algemeen ooit daar behaald kan worden. Was er 'slands militaire eer niet in de gemoeid, dan zou keizer Nikolaas waarschijnlijk den oorlog in die streken reeds opgegeven hebben. Maar ook de militaire eer moet hare grenzen hebben! Indien het land eene hoofdstad had, wier bezit een beslissend voordeel geeft, of indien de weerstand tot deze en gene vorstelijke familie beperkt en te verbreken was, dan zou er hoop bestaan op een bereikbaren en alles afdoenden uitslag. Zóó echter is elke poging die onze soldaten doen vergeefsch. Na elke zege is de staat van zaken ten eenenmale zoo als hij den dag te voren was. Slechts lijken, maar geen goed gevolg verkrijgen de Russen. Uit dien hoofde is het dan in het geheel niet onwaarschijnlijk wat hier in vertrouwen verteld wordt, dat nl. keizer Alexander II eens voor goed een einde aan de zaak wil maken en daarom aan zijne broeders die inspektie heeft opgedragen."

Den 25 Augustus jl. werd te Bazel het testament geopend van den onlangs aldaar overleden burger Christoph Merian-Burckhardt, die zonder natuurlijke erfgenamen is gestorven, zijne medeburgers als zoodanig beschouwd en aan de stad Bazel een groot gedeelte van zijn vermogen vermaakt heeft. Onder de vele legaten worden de volgende genoemd: aan de liefdadige gestichten 1,000,000 fr.; aan het bazeler zendeling genootschap 400,000 fr.; aan verschillende dienstboden nog in dienst, ieder van 500 fr.; aan 28 personen ieder van 500 tot 1,000,000 fr. (dit maximum, één millioen, is voor vijf personen bestemd, nl. ieder dit bedrag); aan den Staat eene jaarlijksche rente; aan ieder der sedert vijf jaren op zijne goederen gewerkt hebbende daglooners 500 fr.; elken doopvader die met hem verwant is 5000 fr.; elken doopvader die niet met hem verwant is 600 fr.; aan de mannelijke en vrouwelijke dienstboden 1000 fr. voor elk dienstjaar; aan al de tuiniers en hunne knechts 500 fr. ieder, aan de pachters, molenaars enz. kwijtschelding van pacht; aan ieder der twee geneesheeren die hem hebben behandeld 10,000 fr., aan drie personen ieder een levenslang jaargeld van 1000 fr. De St. Elisabethkerk en de school moeten op kosten van den erflater voltooid worden. De bouwmeester van genoemde kerk ontvangt 20,000 fr. Universeele erfgenaam is zijne weduwe, Margaretha Merian, geboren Burckhardt, en bij haar overlijden gaat zijn ganach vermogen, na aftrek der legaten, aan zijne geboortestad Bazel over, onder voorwaarde dat dit vermogen van de bezittingen der stad gescheiden blijve en afzonderlijk worde beheerd; dat het woonhuis des erflaters het kantoor van dat beheer zij, en de vaste goederen van den erflater niet verkocht, maar alleen de renten gebruikt worden.

Dagdieverij.

Relstab, dien de meeste onzer lezers uit zijn »1812” kennen zullen, verhaalt van den beroemden tooneelspeler Devrient, te Berlijn, de volgende anecdote: De langzaamheid, traagheid en slommelachtige slaperigheid, waarmede vooral de metselaars' knechts hier ter stede arbeiden, hebben al menigeen uit zijn vel doen springen. Al vaak hadden Devrient en zijne vrienden, als zij uit het venster van een koffijhuis het bouwen van den nieuwen schouwburg aanzagen, daarover gelagchen of zich geërgerd. Eens, 's morgens, ziet Devrient een arbeider op de hooge stellaadje staan, die al lang had geluijerd en nu, dood op zijn gemak, zijne tabaksdoos uit den zak haalde, om een pruimpje te nemen. De gewoonte van traag en langzaam te wezen had zich ook tot deze soort van handeling uitgestrekt; zijn tasten in den zak is zoo lomerig en lamlendig, dat Devrient in eene bui van schertsende knorrigheid uitroept: »Ik wed, dat ik eene flesch champagne uitdrink voor dat die lummel, die zijn doos al in de hand heeft, er toe komt om een pruim in zijn mond te steken.” De weddingschap wordt aangegaan. De knecht vliegt naar den kelder, is in één ommezien met een flesch terug, de kurk springt, Devrient stort het eerste schuimende glas naar binnen. De aanwezigen hebben half den drinker, half den luilak in het oog en letten op iedere beweging. Nu heeft deze langzaam zijn breede hand op het deksel gelegd .... Devrient heeft het tweede glas geledigd, nu opent hij de doos .... het derde glas is uit; als of hij bang was dat hij zich zeer zou doen, strekt de metselaar de vingertoppen uit, om het pruimpje te vatten.... Devrient is klaar met zijn halve flesch. »Verloren! verloren!” roepen de tegenwedders reeds triumferend uit. Maar de dagdief houdt zijn greep gedachteloos in de hand, kijkt eens rond en geeuwt van wat ben je me. Een kameraad komt op hem toe; hij houdt ook deze zijne doos toe, die even slaperig toetast; ze staan beiden met hun pruim tusschen de vingers en babbelen als oude wijven, denkelijk over het mooije weer, de slechte tijden en de politiek, tot Devrient roept: »Je hebt het verloren, heeren!” En wezenlijk was de weddenschap verloren, want thans eerst stuwt de dagdief, die zekerlijk niet denken kon, dat men zich daar beneden in het koffijhuis zoo met zijn personaadje bezig hield, de lading pestkruid, zoo als Bilderdijk het noemt, achter de kiezen en geeft ze een duchtigen knauw, terwijl in het koffijhuis een schaterend gelach de drieste weddenschap besluit.

Ingezonden.

Mijnheer de Redacteur van het Gouvernements Advertentie Blad.

De Collecte welke op den 21 en 22 dezer gedaan is, door de heeren K. Ammon, B. van Breet, C. N. Aulorius, P. H. Visser, U. Kenswil, J. B. de Vries, A. J. Janssen en T. G. Smith, leden van eenen Godsdienstigen kring, vormende de Commissie tot inzameling van liefdegiften, voor de noodlijdenden bij den brand van den 4 October ll., de som van *f* 200,60. opgebragt hebbende, nemen wij de vrijheid UEd. andermaal uittenoodigen zulks door middel van uw geacht blad ter kennis van het geëerd publiek te brengen. Nevens onzen warmen dank aan alle gevers, zagen wij ook gaarne bekend gemaakt, dat elke gift van hen die door afwezigheid niet in de gelegenheid waren tot dit goede doel bij te dragen, dankbaar zal worden ontvangen.

Zullende tot dat einde onder goedkeuring van het Bestuur, de lijst van inteekening, voor de zoodanigen voor als nog geopend blijven.

UEd. verpligt met de plaatsing,

UEd. Dienaren,

De Leden van de Commissie.

In hunnen naam,

T. G. SMITH.

Paramaribo, den 25 October 1858.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. J. Polak.

Stad Stavoren, kapt. Hoekstra, adres bij M. M. Curiel.

Cuba, kapt. Eijlers, adres bij F. P. Bouguenon.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Triton, kapt. Duinker, adres bij J. Gisius.

Josephina Bernardina, kapt. A. F. Bes, adres bij J. Gisius.

Amsterdam, kapt. Wehdemeijer, adres bij H. Degenhard.

ADVERTENTIEN.

PARNASSIJNS der *Nederlandsch Israëlitische Gemeente*, verwittigen de Lidmaten derzelve Gemeente, dat het door het Kerkbestuur met de geassumeerde Notabele Lidmaten opgemaakt **COHIER VAN FINTA** over het loopend Israëlitisch jaar A. M. **5619**, van heden af tot en met den 8 November e. k. ten huize van den ondergeteekende, ter inzage is liggende van des voormiddags 11 ure tot des namiddags 1 ure.

Parnassijns voornoemd noodigen diegenen der Lidmaten uit, welke zich over hunnen aanslag, op het Cohier voorkomende bezwaard mogten achten, daarvan voor den 15 November e. k. aan hen schriftelijke opgave te doen.

Paramaribo, den 26 October 1858.

De Secretaris en Ontvanger bij dezelve Gemeente,

J. B. MONK.

AANBESTEDING.

Voor de Plantages *Vreeland*, *la Paix* en *Johannesburg*, worden bij inschrijving aanbesteed, mits de prijzen goedgekeurd wordende, de levering van:

Diverse Amerikaansche Waren,

gedurende de eerst volgende *zes* maanden, ingevolge lijst en voorwaarden, ter lezing liggende ten kantore van den eersten ondergeteekende, alwaar de inschrijvings-billetten worden aangenomen en geopend op ZATURDAG den 30n. dezer, des voormiddags om 11 ure, met vrijlating aan de inschrijvers om daarbij tegenwoordig te zijn.

Paramaribo, den 23 *October* 1858.

P. MAY qq.
H. G. ROUX qq.
H. A. TIRION qq.

(12555)

(12556) De Vendumeester **J. C. GOMPERTS**, zal **Vrijdag** e. k., verkoopen:

5 Oxhoofden **ROODE WIJN** gemerkt een driehoek **A.**, (*VOL en GOED*), aangebragt per de *Louisa Christina*, kapt. J. F. TEN HARMSE.

A. H. van BORCHAREN qq., zal *DONDERDAG NAMIDDAG* den 4 November e. k., ten huize van den Vendumeester J. F. FAVEREIJ doen verkoopen: **Eenige *MEUBELEN*, gouden SIERADEN, een *RIJTUIG*, en den Neger *Franconie*, behoorende tot de Nalatenschap van nu wijlen Dr. F. W. CRAGIN.** (12557)

Paramaribo, den 25 October 1858.

Vermist:

Een **ZWARTE KOE** met *half gebroken* **HOORNS**; die eenige aanwijzing kan doen of dezelve opvangen, **kan op vanggeld rekenen.**

Paramaribo, den 25 October 1858.

P. VAN POHL.

(12554)

CORRESPONDENTIE.

De vriendelijke inzendor van het artikel geteekend *X* wordt beleefdelijk uitgenoodigd, zich aan het Bureau dezer Courant te vervoegen, ten einde eenige punten te bespreken.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20—
voor zes maanden . » 11—
» drie » » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant » —25
De prijs der Advertentien is per regel—25